

Carmina Liberta.

калкомп

29068

P

Im
J
J

P

czone
obmi
zánies
cále

re
laciol
spof
P

kicy
y wł
się p
y oś
inacz
nia p
kiedy
chan
tak z
od? o
tura
deńf
pier
dobr
dosta
z Dep
wodn
albo

Carum Elzbieta

EXCERPT

z RESKRYPTU

Imperatorowej Jeymci Rossyiskiej, danego
Jegomci Panu Łanczyńskiemu, Mini-
strowi swemu przy Dworze Wiedeń-
skim będącemu, de die 30. Octobris
It. vet. 1743.

PO odprawionym Nászym do Was Reskrypcie de die 4ta presentis w
Asterze Márkiza Bottego, wyczytaliśmy po kilkakroć razy tak z Waszych
Relacyi, iako y z roznych Gazet, a osobliwie z komunikowaney Nam
Kopij Listu, który Krolowa Węgierska, rappellując z Berlina przerze-
czonego Botte, do Krola Pruskiego pisała, jakim sposobem tę tu odkrytą,
obmierzłą, y karania godną konduktę tego złośliwego Ministra, a przeto y
zanieśioną przez N. d. statecznych dowodach fundującą się skargę za-
cześnie fałszywą, myśloną udatą, y tego Markiza Bottego dostá-
wey ściągającą Intrygę uczynić, a Nam samym w Osobie Márkiza
tego jawnie popełnioną niesprawiedliwość, y iakobyśmy przez Nieprzy-
jaciół Krolowej, y tam m. iactwa dali się oszukiwać, wcale nieprzystoynym
sposobem przypisać.

Przyznac musimy, że Nam Proceder ten traktowania rzeczy tak wiel-
kiej ważności, tykających się Osoby Nászey, y dostoięństwa Nászego, iako też
y własnego Krolowej Honoru, w niemałym iest podziwieniu, y spodziewaliśmy
się przeto; iż Násze skargi od Krolowej, po wiadomey Jey sprawiedliwości
y oświadczonych Nam tak wiele razy sojuszných sentymentach swoich, będą
inaczey, y skłonniey przyjęte, takowe zaś Nam dane assekuracye do uczynie-
nia pretendowanej sprawiedliwej satysfakcyi wcale z tym *subsistere* nie mogą,
kiedy onego Markiza Botte zawczasu, y nim ieszcze Jego Depozycyi wyslu-
chano, bez naymnieyszey ná skargi Násze konfyderacyi, iuż wyexkuzowano,
tak że Onemu do dalszego iustyfikowania siebie nic nie zostawiono, y owszem
od dalszego trudzenia się w tym, że wszystkim uwolniono; Słuszność ná-
turalnie rekwirowała, że ieżeli Markiza Bottego, podług zdania Dworu Wie-
deńskiego, niemożna było, w pokazanych na niego dowodach, y skargách,
pierwey nie wysłuchawszy Depozycyi Jego, winnym nazywać, że tymże po-
dobnym sposobem y onego prędzey iustyfikować, ani też skarg Nászych nie-
dostatecznemi, y fałszywemi nazywać poty nie należało, pokiby pierwey
z Depozycyi Bottego, ważność ich, y z bliższych od Nas pretendowanych do-
wodnych dokumentow z lepszą *non decideretur* pewnością; o Jego obwinieniu,
albo niewinności. Teraz zaś kiedy z tamtey strony Rzeczy *cum tali praeju-*
dicio

(2)

29068. III.

zlist. pol. 6475.

Właſne ſumienie Markiza Bottego może go konwinkować, żeśmy pod czas bytności Jego przy Dworze Naſzym z nim zſzawſze tak poſtępowali, że y nſmniejszy mieć nie może ſuſpicyi, abyśmy mieli ſzukać okazyi onemu ſzkodzić bez doſtateczney przyczyny, y przetrzeſienia rzeczy; nie ieſt to Naſzey natury tak poſtępować, y naſza Dobroć ieſt doſyć wiadoma, podſud ktorey raczy zſzawſze, ile bydz może, odpuſzczając winy, á niżej one karać ieſteśmy ſkłonni, dla tego wielka nam, & cum animi Noſtri ſenſu, czyni ſię krzywdę y w obwinionej precypitancyi, y iakoby cudze intrygi y inſynuacye naywiekſzą tego były przyczyną, y to Nas in prejudici. y Przyjaćielskich Sentymentow Krolowej Węgierſkiej y mogły nigdy Rząd

Praw Obligi y z niepodęryżnością, y sprawiedliwością, odprawowa-
 starania, y intrygi, tym Pryncypiom przeciwnie, doremne u Nas, y bezku-
 ezne są. Na tym tedy samym fundamencie, i myśl Nam przypieć nie
 mogło, żebyśmy nieprzystoyną kondiutę Markiza Bottego, y złośliwą Jego
 lekkomyślność w naymnieyszym punkcie Krolowy Węgierkiej przypisać y ma-
 iące z Nią dawnieysze sojusze, *hoc interveniente* naruszać mieli, tym bardziey,
 kiedy przy odkryciu Jey Weliczeństwu tak bezbożnego procederu przez Jey
 Ministra popełnionego, przez który stał się niegodnym Łaski Jey, y chara-
 kteru Onemu danego, a przeto y u samey Krolowey, postępując przeciwko In-
 tencyi, y Mandatom Jey, na karę zasłużył, rozumieliśmy ieszcze Przyziścielską
 w tym uczynić powinność, y przestrogę, dla ktorey tym większą mieliśmy
 racyą spodziewać się sprawiedliwej w skargach Naszych satisfakcyi, poczyty-
 wając to za okazyę, w ktorey spodziewaliśmy się nowego od Przyziści Kro-
 lowey Dowodu, ktoryby nas do wzajemney obowiązkał retaliacyi. Im ostrze-
 ywsze Ordynanse Krolowa onemu Markizowi Bottcie dała, aby się nigdy y w nay-
 mnieysze tuteysze *domestica* nie mieszał, tym surowiey karany bydz powinien,
 kiedy onym w brew, y przeciwko obligacyi, y powinności Ministra Cudzo-
 ziemskiego postępując, zawsze *cum Zelo* w one wtrącał się. Pokazał to do-
 szyć dowodnie za czasu ostatniego Panowania, gdzie nie inaczey zostawał, iak
 gdyby na ow czas naywiększa tego była powinność, we wszelkich tuteyszych
 afferach zdania swoje dawać, y onym *suus Consilijis prodesse*, co każdemu tak
 dobrze wiadomo jest iż y wszyscy Cudzoziemscy Ministrowie na ten czas przy-
 tomni

zmierzającym, niedostatecznym exkuzom, należycie *obviare*, y Krolową *sufficienter* konwinkować, że My Dostoieństwu naszemu tak przeciwney rzeczy nigdy czy-
nić niemożemy, abyśmy y nayposlednieyszą Osobę, a dopieroż Cudzoziemskiego
Ministra winować, y tak formalne, a żwawe skargi przed Pánem jego, ná onego
zanosić mieli, gdybyśmy *de veritate rei* nie byli dostatecznie uwiadomieni, y wszel-
kie do tego ściągające się okoliczności pierwey, y tak nie *examinowali*, że teraz
w żadnym punkcie wątpliwości, y zarzutom *subjacere* niemoga.

Czyniąc też Rekwizycyi Dworu Wiedeńskiego zadosyć, dla tym zupełniej-
szej konwinkcyi tegoż Markiza Bottego, y dla niezostawienia y najmniejszey
racyi do dalszych exkuz, rozkazaliśmy *ex Actis Inquisitionis* wypisać Excerpt z
potrzebnemi okolicznościami, y on kummunikować Rezydentowi Nohenholco-
wi, do ktorego y Excerpt z Reskryptow naszych *sub die 13. Aug. 1784. presentis*,
do Was odprawionych, przyłączyliśmy, to zaś z tey przyczyny uczynić za po-
trzebno rozśadziliśmy, ponieważ do Hohenholca pisana, niejakobyście skargi wa-
sze uftnie tylko, y to tylko w generalnych terminach czynili; Kommunikuie się
wam zátym podobny Excerpt dla waszey dalszey informacyi, abyście kontentow
z onego, dla lepszego objaśnienia, wam dawniey oznaymionych okoliczności, y
dla nieustającego popierania skarg naszych, y pretendowania satisfakcyi, iak nay-
skuteczniejszy sposob zażyć, y wasze dawnieysze Rekwizycye, przy kaźdey oka-
zyi iak naymocniey ponawiać, y one znalezytemi Remonstracyami, nie tylko
uftnie, ale też y ná piśmie, (*quo fise* wam terazniejszy Reskrypt, dla lepszego
zrozumienia, umyślnie ná Niemieckie przetłumaczony, iest,) *ad effectum* przy-
prowadzać nieomieszkali.

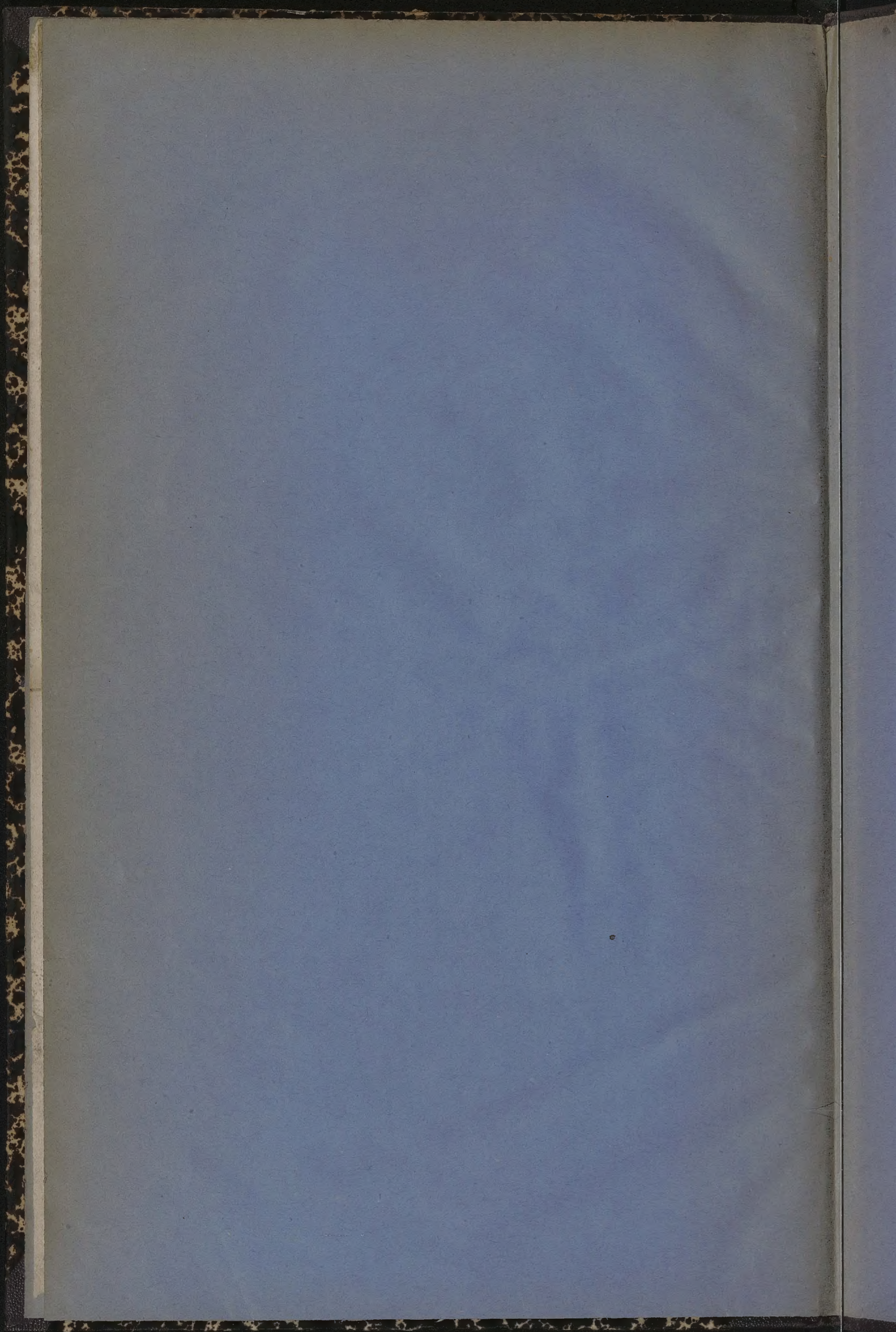
Co zaś w liście wyżej wspomnionym, prze do Berlina, Re-
wokacyi tegoż Markiza Bottego, pisanym, a przez P. Mar. Feldm. Rez-
denta Hohenholca tu kummunikowanym, z kto. ezeil iest, eze
macie, ona wam teraz posyła się) wam *imputatur*, iakobyście z poc-
łą rzecz za babskie tylko plotki udawali, y dla tego ná rezony, dla fu
Markiza Bottego, wam állegowane, odpowiedzieć nie umieli, to wam y ná to
należy, z objaśnieniem rzeczy, należytą uczynić Replikę; ponieważ nie rozumie-
my, abyście przeciwko Rozkazom naszym postępować, y w miejscu wáżnym ina-
czey ogłosić się mieli, a nie tak, iak wam z początku *sub die 13. Augusti*, przy
pierwszym takowych Intryg odkryciu, rozkazano iest. Iż to żadna tak wielka
Rezolucya, y konspiracya, iak głoszono, nie była, ale że rzecz cała tylko w nie-
zbożnych dyskursach, y niespokojnych, lub bezsilnych Osob niektórych, zamy-
ślach, y radach *subsistebat*; co teraz wcale opacznie, y ná odbicie zanieśionych
skarg ná Bottego, wykladać usiłują &c. &c.

In reliquo wyczytaliśmy z niemałym Naszym podziwieniem w Reskrypcie Krolowey Wę-
gierskiej niedawno Hohenholcowi przyftanym, y Wam tamże kummunikowanym, że Dwór
Wiedeński w przeciwność niedawno uczynioney Rekognicyi, przy mianowaniu Osoby Ná-
szej Tytułu Carowey zażywa, y w Liście częścicy wspomnionym przy Rewokacyi Bot-
tego do Berlina pisanym Namże Jmperatorskiego Tytułu nie daie. Poiać niemożemy
żąd takowa trudność, że Nam raz przyznanego Tytułu uymuią. Należy Wam dla tego
przystoyną uczynić Remonstracyą Ministrom tamiecznym, y objaśnienia od nich w tym
żądać, dając Jm oraz do wyrozumienia, Jż My po przyznaniu Nam raz takowego Ty-
tułu, onego od Krolowey nie tylko w Listach do Nas Samych, ale też y w kaźdey
inney okkurrencyi koniecznie pretenduiemy, nie rozumiejąc, aby od takowey raz uczy-
nionej Rekognicyi odstępować, y Nam tam *prejudiciosas* czynić miała *novitates*, *sin secus*
musielibyśmy się przeciwko temu manifestować. gdyż takowego Jmperatorskiego Tytułu z
Prawem dostatecznym zażywamy, y onego Nam nikt sprzeczyć nie może.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0023247

